

Sándor

Bejegyzés ekkor dec. 06, Szerkesztette [Illés József](#) Témakör [Apró történetek](#)

Ha reggel felkelek, azt mondom magamnak: Két lehetőség van. Választhatsz, hogy jó- vagy rosszkedvű akarsz-e lenni. Minden alkalommal, ha történik valami, magam választhatok, hogy elszenvédője legyek a helyzetnek, vagy tanuljak belőle. Minden alkalommal, ha odajön valaki hozzám, hogy panaszkodjon, Elfogadhatom a panaszkodását vagy felhívhatom a figyelmét az élet szépségeire. Én a pozitív oldalt választottam.

Sándor olyan srác volt, aki tényleg meg tudott őrjíteni. Mindig jókedvű volt és mindig tudott valami pozitívat mondani. Ha valaki megkérdezte, hogy, hogy van, azt válaszolta:

- Ha jobban lennék, kettő lenne belőlem.

Született optimista volt. Ha valamelyik ismerősének rossz napja volt, Sándor azt mondta neki, hogy a helyzet pozitív oldalát kell néznie. Annyira kíváncsivá tett a természete, hogy egy nap odamentem hozzá és azt mondtam:

- Ezt egyszerűen nem értem. Nem gondolkozhatasz mindig pozitívan. Hogy csinálod ezt? Sándor azt válaszolta:

- Ha reggel felkelek, azt mondom magamnak: Két lehetőség van. Választhatsz, hogy jó- vagy rosszkedvű akarsz-e lenni. Minden alkalommal, ha történik valami, magam választhatok, hogy elszenvedője legyek a helyzetnek, vagy tanuljak belőle. Minden alkalommal, ha odajön valaki hozzám, hogy panaszkodjon, Elfogadhatom a panaszkodását vagy felhívhatom a figyelmét az élet szépségeire. Én a pozitív oldalt választottam.

- Jó, rendben, de ez nem olyan egyszerű. szóltam közbe.

- De, egyszerű. - mondta Sándor, az élet csupa választási lehetőségből áll. Te döntöd el, hogyan reagálsz a különböző helyzetekben. Választhatsz, hogy az emberek hogyan befolyásolják a hangulatod. A mottóm: te döntöd el, hogy hogyan éled az életed. Elgondolkoztam Sándor szavain. Rövid idővel később elhagytam a Vagongyárat, hogy önálló legyek. Szem elől tévesztettük egymást, de gyakran gondoltam rá, ha úgy döntöttem, hogy élek. Néhány évvel később megtudtam, hogy Sándor súlyos balesetet szenvedett. Leesett egy kb. 18 méter magas toronyról. 18 órás műtét és sok hetes intenzív ápolás után Sándort elbocsátották a kórházból fémtámaszokkal a hátában. Mikor meglátogattam, megkérdeztem, hogy érzi magát. Azt válaszolta:

- Ha jobban lennék, kettő lenne belőlem. Szeretnéd látni a sebemet?

Lemondtam róla, de megkérdeztem, hogy mi játszódott le benne a baleset pillanatában.

- Nos, az első, ami átsuhan az agyamon az volt, hogy a lányom - aki pár hét múlva jön világra – milyen csodálatos lesz. Mikor pedig a földön feküdtem, emlékeztem, hogy két lehetőségem van: választhattam, hogy élek vagy meghalok.

- Féltél? Elvesztetted az emlékezeted? - akartam tudni.

Sándor folytatta: - Az ápolók valóban jó munkát végeztek. Végig azt mondogatták, hogy jól vagyok. De mikor begurítottak a sürgősségire, láttam az orvosok és nővérek arckifejezését, ami azt jelentette: 'Halott ember.' És tudtam, hogy át kell vennem az irányítást.

- Mit csináltál?- kérdeztem tőle.

- Nos mikor egy felvételis nővérke hangosan megkérdezte, hogy allergiás vagyok-e valamire, igennel válaszoltam. Az orvosok és a nővérek csendben várták a válaszom. Mély levegőt véve visszaordítottam: A gravitációra! Mialatt az egész csapat nevetett, elmagyaráztam nekik:
- Az életet választottam. Tehát úgy operáltak meg, mintha élő lennék és nem halott.

Sándor a tehetséges orvosoknak köszönhetően maradt életben, de csodálni való hozzáállásával is. Tőle tanultam meg, hogy mindennap lehetőségünk van választani, teljes életet élni. Hozzáállás kérdése minden. Ezért NE aggódj amiatt, MI lesz holnap. Mindennap van elég, ami miatt aggódhatsz. És a ma AZ a holnap, ami miatt tegnap aggódtál.

Máté 6,38: Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől; mert a holnap majd gondoskodik a maga dolgai felől...

Kategóriák: [öröm](#) , [hozzáállás](#)